SEMANTIC REALITY

GILLETTENARRATIVE.COM

FERDINANDO FREGA

ΣΗΜΑΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το Gillettenarrative σε καλωσορίζει. Δεν ξέρεις ακόμη πόση τύχη έχεις — πρόκειται να λάβεις κάτι, και κανείς δεν σου ζήτησε τίποτα σε αντάλλαγμα. Μπαίνεις τώρα στον κόσμο μου, τόσο κοντά που μπορείς να αγγίξεις τη λεπίδα. Αλλά εγώ δεν πουλάω λεπίδες. Εκείνη ανήκει μόνο στη μητέρα μου. Όταν αυτό τελειώσει, δεν θα είσαι πια το ίδιο πρόσωπο. Θα ψάχνεις ήδη την επόμενη. Για τώρα, ξεκίνα από εδώ. Πάρε τη στιγμή σου.

Τα ρομπότ ανίχνευσης του διαδικτύου έπεφταν σε σφάλματα HTTP 429 σε δύο σελίδες, ένδειξη ότι τα αιτήματα είχαν ξεπεράσει ένα όριο ρυθμού. Τα σφάλματα από μόνα τους δεν εξηγούσαν ούτε την προέλευση ούτε την έκταση της δραστηριότητας. Τα πήρα ως αφορμή για να σταματήσω και να επανεξετάσω τον ρυθμό των δημοσιεύσεων.

Δύο PDF ειδικά είχαν τραβήξει την περιέργεια και την προσοχή: το GILLETTE DEPRESSION και το GILLETTE WAS MY FATHER. Όταν τα ξαναδιάβασα, κατάλαβα γιατί. Το σώμα των κειμένων μεγάλωνε συνεχώς και είχε φτάσει τους 4.500 συνδέσμους. Αυτά τα δύο κείμενα μιλούσαν κατευθείαν στους ανθρώπους και άγγιζαν τον ιδιωτικό κώδικα τιμής που ο καθένας κουβαλά μέσα του: εκείνα τα κρυμμένα κομμάτια του εαυτού μας που οι άλλοι μερικές φορές διαβάζουν πιο καθαρά από εμάς.

Ο υπόλοιπος κόσμος έμοιαζε να είχε πάρει κάτι από αυτά. Η Ιταλία έμενε έξω από τη διαδικασία, με περιορισμούς στην πρόσβαση μέσω IP και στις μεταφράσεις στα ιταλικά.

Τα email συνέχιζαν να έρχονται, κι εγώ απαντούσα σε όλα. Η περιέργεια διέτρεχε όλη την αλληλογραφία. Αυτό που μου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση ήταν δύο μηνύματα από τη New York. Με ρωτούσαν αν καταλάβαινα τις πιθανές συνέπειες του να καταλαμβάνεις σημασιολογικό έδαφος: τον χώρο όπου μια μάρκα αποκτά

νόημα, και όπου αυτό το νόημα μπορεί να αμφισβητηθεί. Τι επιπτώσεις θα μπορούσε να έχει αυτό με τον καιρό στις εταιρικές μάρκες και στις αφηγήσεις τους;

Οι ερωτήσεις τους αφορούσαν τιμές μετοχών, κεφαλαιοποίηση αγοράς και ευρύτερες χρηματοοικονομικές δυναμικές. Όμως εγώ είμαι μόνο ο τελευταίος των γραφέων. Δεν ήξερα πώς να αντιμετωπίσω εκείνες τις ερωτήσεις, γι' αυτό παρέπεμψα τους αποστολείς σε επαγγελματίες και σε εξειδικευμένες εταιρείες. Εκείνοι όμως επέμεναν, πρόθυμοι να ακούσουν τη δική μου άποψη.

Ήμοιαζαν με μικρές δονήσεις. Δεν μπορούσα να καταλάβω αν προμήνυαν κάτι σημαντικό ή αν ήταν απλώς μεμονωμένες ανταλλαγές. Μου έδειξαν ότι κάποιοι αναγνώστες ενδιαφέρονταν για ζητήματα που πήγαιναν πολύ πέρα από την ανάγνωση ενός PDF. Δεν απέδειξαν καμία επίδραση σε μάρκες ή σε αγορές.

Το να εκφράσω γνώμη μού φαινόταν όλο και πιο άβολο και ενδεχομένως επικίνδυνο. Ήξερα ότι και οι αγορές τρέφονται από θόρυβο, και δεν είχα καμία πρόθεση να προσθέσω κι άλλον. Κάποιοι από όσους μου έγραφαν έδειχναν να γνωρίζουν αυτά τα θέματα εξαιρετικά καλά. Ορισμένες ερωτήσεις έμοιαζαν προσεκτικά διατυπωμένες, σχεδόν σαν να ήταν ήδη γνωστές οι απαντήσεις και ο σκοπός να ήταν να μετρήσουν πόσο καταλάβαινα. Συνέχισα να τους παραπέμπω αλλού.

Ποτέ δεν είχα φανταστεί ότι θα βρισκόμουν σε μια τέτοια κατάσταση. Κι όμως είχα αρχίσει να βλέπω μια πιθανότητα: όταν μια μάρκα έχει μια αφήγηση φτιαγμένη μέσα στην εταιρεία ή παραγγελμένη σε κάποιο πρακτορείο, μια μαρτυρία που οι αναγνώστες τη νιώθουν αληθινή, βγαλμένη από τη ζωή, μπορεί να κλονίσει αυτή την αφήγηση.

Είναι σαν μια σύζυγος που ανακαλύπτει τον άντρα της στο τηλέφωνο με την ερωμένη του. Ξαφνικά, η γνώριμη ιστορία δεν αρκεί πια. Ένας μύθος καταρρέει. Ένα ιδανικό χάνει τη βεβαιότητά του. Ή ίσως μια άλλη εκδοχή των γεγονότων γίνεται απλώς διαθέσιμη για πρώτη φορά.

Ίσως αυτό ήταν που συνέβαινε. Ίσως ήταν μόνο μια πιθανότητα.

Στο μεταξύ, βρέθηκα μέσα στη φωτιά, ψάχνοντας παντού για καθαρό νερό: κάτι να καθαρίσει το μυαλό μου και να δροσίσει τις σκέψεις μου.

Ferdinando